

Zračni prijevoznik je odgovoran za štetu prouzročenu prevrtanjem šalice vruće kave

Nije potrebno da je ta nesreća povezana s rizikom svojstvenim letu

Sud je u današnjoj presudi pojasnio da odgovornost zračnog prijevoznika za opekline prouzročene prevrtanjem šalice vruće kave tijekom leta zbog nepoznatih razloga ne zahtijeva da se ostvari rizik koji je svojstven letu.

U ovom je slučaju djevojčica od austrijskog zračnog prijevoznika, društva Niki Luftfahrt GmbH (u stečaju), tražila naknadu štete zbog opekline koje je zadobila na letu od Mallorce (Španjolska) do Beča (Austrija) kada se šalica vruće kave poslužena njezinu ocu i položena na njegov sklopivi stolić prevrнула zbog nepoznatih razloga. Zračni prijevoznik je tvrdio da za to nije odgovoran jer nije riječ o nesreći u smislu Montrealske konvencije¹ kojom je uređena odgovornost zračnih prijevoznika u slučaju nesreće. Naime, taj pojam zahtijeva ostvarenje rizika svojstvenog letu, uvjeta koji u ovoj slučaju nije bio ispunjen. Nije bilo moguće utvrditi je li se šalica kave prevrнула zbog neispravnosti sklopivog stolića ili podrhtavanja zrakoplova. Oberster Gerichtshof (Vrhovni sud, Austrija) zatražio je od Suda da pojasni pojam „nesreća” u smislu Montrealske konvencije, koja taj pojam ne definira.

Prema mišljenju Suda pojam „nesreća” se uobičajeno smatra nepredviđenim štetnim i nenamjernim događajem. Osim toga, Sud osobito utvrđuje da se Montrealskom konvencijom nastoji uspostaviti sustav objektivne odgovornosti zračnih prijevoznika uz očuvanje „pravedne uravnoteženosti interesa”.

Sud zaključuje da se i uobičajeno značenje pojma „nesreća” i ciljevi Montrealske konvencije protive uvjetovanju odgovornosti zračnih prijevoznika time da je šteta nastala zbog ostvarenja rizika svojstvenog zračnom prijevozu odnosno postojanjem veze između „nesreće” i rada odnosno kretanja zrakoplova. Podsjeća na to da se Montrealskom konvencijom zračnim prijevoznicima omogućuje da isključe ili ograniče svoju odgovornost. Naime, zračni prijevoznik se može osloboditi svoje odgovornosti ili je ograničiti ako dokaže da je sam putnik prouzročio štetu ili da je pridonio nastanku štete. Osim toga, on svoju odgovornost može ograničiti na 100 000 „posebnih prava vučenja”² na način da dokaže da šteta nije uzrokovana njegovom krivnjom odnosno da je uzrokovana isključivo krivnjom trećih osoba.

Sud stoga odgovara Oberster Gerichtshofu da predmetni pojam „nesreća” obuhvaća sve situacije koje se dogode u zrakoplovu u kojima je predmet upotrijebljen za pružanje usluge putnicima prouzročio tjelesnu povredu putnika a da pritom nije potrebno ispitati jesu li te situacije posljedica rizika svojstvenog zračnom prijevozu.

¹ Konvencija o ujednačavanju određenih pravila u međunarodnom zračnom prijevozu, zaključena u Montrealu 28. svibnja 1999., koju je Europska zajednica potpisala 9. prosinca 1999., a koja je u njezino ime odobrena Odlukom Vijeća 2001/539/EZ od 5. travnja 2001. (SL 2001., L 194, str. 38.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 21., str. 5.; u daljnjem tekstu: Montrealska konvencija) te koja je, kad je riječ o Europskoj uniji, stupila na snagu 28. lipnja 2004. Ta je konvencija dio pravnog poretka Unije.

² Kako ih definira Međunarodni monetarni fond (MMF). Prema MMF-u, posebno pravo vučenja je početkom prosinca 2019. odgovaralo približno 1,24 eura.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da u okviru postupka koji se pred njima vodi upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Snimke s objave presude nalaze se na „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106